

פ ר ו ס ו ר ל מ ס י 5/

מישיבת ועדת החוקה, חוק ומשפט
שהתקיימה ביום ד', כ"ח בחשבון תשס"ו - 24.11.54 בטעה 08.30.

- הסתתפו: .ס. אונג - היו"ר
 .ע. איכילוב
 .ב. מזניה
 .י. בר-יהודה
 .ד. בר-רב-האי
 .ס. בגין
 .ז. ורהפטיג
 .ס. טבה
 .י. קליבנוב

- בעדרו: .ע. אסף
 .י. בדר
 .י. הררי
 .ט. הלל
 .ת. טובי
 .י. כסה
 .ט. לורנץ
 .ע. מיסון
 .ס. קסיס
 .ח. רובין
 .י. שפירא
 .ד. שרי
 .ב. שרון
 .א. תבורי

- סוזמנים: .פ. רוזן - סר המשפטים
 .ח. כהן - היועץ המשפטי
 .א. ידין - המסנה ליועץ המשפטי

- סדר-היום: 1. חוק לתיקון פקודת ההגבלות על סכר
 דירה (בתי-עסק) (מס' 2);
 2. חוקי יסוד (הכנסת).

אני פותח את הישיבה.

היו"ר ס. אונג:

1. חוק לתיקון פקודת ההגבלות על סכר-דירה (בתי-עסק) (מס' 2).

ד. בר-רב-האי:

מסביב לחוק זה נוצרה אגירה מיוחדת
 הקטורה במקרה מסויים. אם פסתחרדים מן
 האגירה הזאת, הרי אני רואה בחוק הזה, כפי שהוא נוסח, אפשרויות קטות
 לקנוניות ולסידורים שונים. הייתי אומר כי אם בעל-הבית הסכים לשכירות
 המסנה, הוא קיבל על עצמו את הסיכון שהדייר הראשי יצא ודייר המסנה יישאר.
 אם לאו, יוכל הדייר ברגע האחרון לפני יציאתו להכביט דייר מסנה, ובעל-
 הבית יעמוד בפני עובדה, יש בכך סכנה חפורה. יתכן שאפשר להרחיב את
 הסכמתו של בעל-הבית ולאסר שהיא אינה חייבת להיות בכתב, ושהיא יכולה
 להיות גם בדיעבד. היא יכולה גם להיות סכוסה על-ידי זמן ארוך שהוא יצא
 מתנגד לכניסת דייר המסנה.

ואם בעל-הבית לא הסכים?

ד. בגין:

בדרך כלל ככל חוזה שכירות ישנו טעיה
האוסר שאסור לדייר להסכים בלי השכמתו

ד. בר-רב-האי:

של בעל-הבית.

אם בעל-הבית לא הסתמס בטעיה הזה ולא
ביקש פינוי, פירוש הדבר שהוא הסכים

י. בר-יהודה:

לשכירות המטבה.

זה יכול לחול על מקרים שבהם אין בחוזה
שום דבר בדבר שכירות מטבה.

פ. רוזן:

אני מבין שמה ששר המספטיה פגיע הוא
שהגנה לא תהיה לסוכר המטבה אם עצם
הסכרת המטבה היתה יכולה לשמש עילה לפינוי.

ח. כהן:

נדמה לי שבמקום שזוהי עילה לפינוי,
הרי עצם העובדה שבעל-הבית לא הביט
תביעת פינוי אוסרת שהוא הסכים לשכירות המטבה. אני יכול להסכים
לתיקון זה: אלא אם לפני יציאת הסוכר הראשי הוגשה על-ידי בעל-הבית
תביעה לפינוי סוכר-המטבה. אני פוכן גם להגביל זאת בזמן: שנה או
חצי שנה.

י. בר-יהודה:

אני בני חושב שיש צורך בתוספת של חבר
הכנסת בר-יהודה. עצם הפרת החוזה אינה
יכולה לשמש עילת-פינוי אם בעל-הבית הסכים לה. והדייר אינו צריך
לסבת בבית מפילו שנה. מספיק שבעל-הבית קיבל תשלום אחד של דמי
השכירות מתוך ידיעה שדייר המטבה כבר יושב בבית.

ח. כהן:

בתיקון שהוצע על-ידי כמה חברי כנסת
לפני מספר חדשים, התעכבנו על הסקרה
שיש צורך בפינוי של בית. מה הדין בסקרה שיש באותו בית סוכר מטבה?
לפעמים ישנם בעלי-בתי סוכרים שאינם מגיבים על כך שהדייר הראשי
הכניס דייר מטבה, ואינם מתנגדים לכך. אם יבוא צו פינוי, היתה בעל-
הבית חייב לפצות את הסוכרים. מי חייב לסדר את דייר המטבה?

ע. איכילוב:

במקרים אשר בהם החוק מטבה את מתן צו
הפינוי באמצעות סיכון חליף, הרי
התובע את צו הפינוי צריך להוכיח לבית-המספט שהעמיד לרשות הנתבע
סיכון חליף, בין אם הוא סוכר ובין אם הוא סוכר מטבה. יש באן תובע
ונתבע. במקום שיש צורך בסיכון חליף לא תוך כדי מתן צו פינוי אלא
מפני סידורים פנימיים ביניהם, כי אז זה הולך אחרי היחסים החוזיים.
לבעל-הבית אין כל קשר חוזי עם סוכר המטבה, רק עם הסוכר הראשי.
לסוכר הראשי יש קשר חוזי עם סוכר המטבה. כל סידור שאיננו על-ידי
בית-המספט הולך לפי היחסים החוזיים. בית-המספט הולך לפי בעלי-הדין.

ח. כהן:

ברגע שאנחנו מעניקים הגנה לסוכר
המטבה, המצב יהיה כזה שצו הפינוי שמוציא בית-המספט נגד הסוכר הראשי
אינו חל על סוכר המטבה; הוא מוגן. צריך לעשותו נתבע כדי להשיג בגדו
צו פינוי. וברגע שהוא נתבע, צריך לדאוג לו.

24.11.54

חוק לתיקון פקודת ההגבלות על
שכר-דירה (בתי-קטן) (2000).

ח. כהן:

מטרה היא למצוא פתרון לבעיה הזאת על-
ידי הוראת מעבר. בטעמי 2 (א) ייחד להוסיף
הוראה לפורשת לגבי שכר המטבח, המטבח שבו המינורי היה מותנה
בשיכון חליף או סידורים אחרים שבית-המשפט ציווה עליהם, כי אז בית-
המשפט צריך להיות משוכנע סידורים אלה חלים גם על כל שכר מענה שעלול
להיפגע על-ידי הפינור. אחרי שהחוק יהיה בתוקף אין צורך בהוראה זו.
הדבר יכול לחול רק על אותם המקרים שפסק-הדין ניתן לפני תחילת תקפו של
החוק.

ד. בגין:

יכול להיות מקרה כזה: הישגו שכר בית-
קטן. חלק ממנו השכיר לאדם שלישי, בעל
הבית לא הסכים לכך במפורש, אבל לא התנגד. במשך כל הזמן בעל-הבית לא
קיבל שום דבר. היחס העיקרי הוא בין השוכר הראשי ובין בעל-הבית.
בית-המשפט מגיע למסקנה שיש הצדקה לפינור כל בית-הקטן. האם יש הצדקה
לכך שבעל-הבית יתן שיכון חליף לאדם שהוא, בעל-הבית, לא נהנה ממנו
במיוחד.

ח. כהן:

הפתרון היחיד שאפשר לתת למעלה זו הוא
להעניק סמכות לבית-המשפט לפי שיקול
דעתו לסרב לתת שיכון חליף אם סן הצדק וכן היושר שלם לתמו.

ד. בגין:

אולי אפשר לתת לבית-המשפט סמכות, אם שוכר
ראשי מקבל תמורה כספית, לחייב אותו
להתחלק בה עם שוכר המטבח, הכל לפי סמכותו של בית-המשפט.

ח. כהן:

אינני חושב שזה שייך לכאן. לא תמיד
הדובר יהיה בשיכון חליף. אולי חושב
שכרוב המקרים תהיה תמורה כספית.

ד. בגין:

אבל אפשר לעשות זאת לגבי אותם המקרים
שבהם תהיה התמורה כספית.

ח. כהן:

בהצעה הארוכה של חוק הגנת הדייר הדבר
סטודר בצורה כזאת: ברגע ששוכר
הראשי יוצא, והוא השכיר קודם את המקום בשכירות מטבח, בצורה הסתייגת
גם את בעל-הבית, כלומר, שלא התנגד או לא יכול היה להתנגד לשכירות
המטבח, אז בהפך שוכר המטבח לשוכר של בעל-הבית, ובעל-הבית יכול לדרוש
מטבח פינור רק אם יש לו עילת-פינור. אם יש עילה, הוא צריך לתת לו
שיכון חליף. אם אייר המטבח נכנס בהסכמת בעל-הבית, הוא אינו יכול
להוציאו, אבל גם לא נוצר קשר ישיר בין דייר המטבח ובין בעל-הבית,
כך שבכלל אי-אפשר לפנותו, למשל, בטל הפרת חוזה, מפני שאין ביניהם
חוזה.

קשה לי לראות איך לעשות את התיקון הזה
בלי לעשות את התיקון השלם בהצעת החוק הארוכה, בו נותנים לשכיר המטבח
מצד אחד את ההגנה הדרושה, אבל נותנים גם לבעל-הבית את האפשרות
להוציאו במקרה שזה דרוש. אני חושב שצריך להשתוות את התיקון עד אשר
יתקבל הסידור הכללי, או להעביר את הסידור הכללי לכאן, ולהסדיר את
העניין בשלטותו בחוק זה.

ח. כהן:

בהצעת חוק הגנת הדייר יש נטיון
לפתור חלק מן השאלה-הסגולה. (קריאת טעיף
7 של ההצעה הב"ל).

אותם חברי הכנסת האבירים הבולטים לעזרת
שוכרי המטבח המסכנים האלה, אשר לדעתי באמת מגיעה להם תרופה בחוק, יכולים
להשיג מטרה זו וכמה מטרות אחרות אשר עלולות להיוולד בהמשך פעולתו של

24.11.54

חוק לתיקון פקודת ההגבלות על
שכר-דירה (בתי-קטן) (ס"ב).

רט.

ה. כהן:

בית-המשפט העליון שלנו, על-ידי כך שנגיע כי פסקי-דין פיננסיים לא יוצאו-לפועל עד לקבלת תוקף של חוק הגנת הדיירים. אינני יודע מה המטון הגדול אם יעכבו את פסקי-דין של פיננסי.

י. קליבנוב:

אינני מבין את הלחץ הגדול שלוחצים עלינו לדרוש ולקבל את החוק הזה כשבועות חדשיים-שלושה בדרך על זה באופן סופי. התגובה היתה בקשר עם פסק-דין של בית-הדין העליון על סקרה מסויימת סקרה בחליטה. פסק-הדין כבר הוצא לפועל. דייר המסנה כבר פונה. אינני חושב שיש לו תרופה בקשר לזה. את הפקדה הזו כבר לא נוכל לתקן. לדעתי, מבחננו יכולים לדחות את הדיון הזה, אם כי הכנסת קיבלה מסמלה לזרז את הדיון. אני מציע לדחות את הדיון ולסגור את החוק לוועדת המסנה המספלת בחוק כולו.

היו"ר פ. מונטא:

אני מתקשה מאוד לקבל הצעה כזו, אחרי הצורה אשר בה הועבר אלינו החוק הזה. לו היינו רוצים ללכת בדרך הזאת, היינו צריכים להעיר על כך בישיבת מליאת הכנסת. אם בכל זאת יש נטייה כזו בין החברים, הייתי מציע שנתיעץ בענין זה תחילה עם היו"ר הכנסת.

פ. בגיני:

מטעם תיקון הסקרה שאירע בחליטה בלתי מפשרי, אבל ישנה סכנה אחרת: אם לא נתקן את המצב החוקי הקיים, פסק-הדין של בית-המשפט העליון יכול להיות מביע לפיננסיים רבים. לכן יש הצדקה לזיזון הדיון בבעיה זו דוקא. אלא שבינתיים נוכחנו לדעת כי הדברים אינם פשוטים כפי שחשבו המציעים והמצביעים במליאת הכנסת. אני מציע, איפוא, לדחות את הדיון לטובע הבט, על סנת טעד אז נחשוב ונביא הצעות קונקרטינות.

היו"ר פ. מונטא:

הייתי מתקן את ההצעה והייתי מבקש ממשרד המשפטים בעקבות הריכוז הזה להביא לנו הצעה.

ע. מיכילוב:

אני מציע שנפנה אל חברי ועדת המסנה שישתתפו בישיבה, כי הם מתמצאים בבעיות הללו.

א. ירדני:

אני מציע להעביר זאת לוועדה אשר דנה בחוק הגנת הדייר, על-מנת להביע הצעה בענין זה שמתלב אח"כ בהצעה הכללית ולא תהיה סלמי.

י. בר-יהודה:

אני נגד זה שמישהו מקבלי הוועדה יזמן באופן מיוחד לישיבת הוועדה.

אני מקבל את הצעתו של סר ירדני

בתוספת: אותה ועדה מסנה תביא לנו במשך שבוע את הצעתה בענין זה. אז לא יעמוד החוק בצטירה לכל מהלך הדיונים של ועדת המסנה בחוק זה, ויחד עם זאת נוכל לטלא את אשר הוטל עלינו.

ז. ורהפטיג:

בתיקון סקיבלנו בחוק הגנת הדייר ישנם שני ליקויים: שכר-דירה בבתי-כנסת ובמוסדות אחרים, במצב מחוץ לכל הגנה. יש לנו עכשיו בעיות אמורות מאוד בקשר לשכר-הדירה. הייתי רוצה לדעת לאן שיין התיקון בענין זה.

24.11.54

חוק לתיקון פקודת ההגבלות

על סכר-דירה (בתי-קטן) (ס"פ 2).

א. ידיו:

אם הכוונה היא לגובה סכר הדירה, על זה חל אותו חלק של החוק אשר כבר נתקבל, ואז היה דיון בטענה אם להוסיף סוגים לבתי העסק הפטוריים ג'ים, והוועדה החליטה להסתפק באותו סוג שנתקבל. אם יש הצעה מחדש בענין זה, זה כבר תיקון חדש של החוק אשר כבר נתקבל.

ז. ורהפטיג:

אני מציע כי הוועדה תקבל עליה את היסוד להציע הצעת תיקון בענין זה.

היו"ר ס. ארנא:

היות ואלה סני חלקים של אותו חוק, והחלק השני נמצא עדין בטיפול, ברמה לי שתיין מתיקון בענין זה מסוים נושא חדש.

י. בר-יאודה:

ברגע שבחנונו מוסרים כי חלוקת החוק אינה משנה את מהותו של החוק, שהוא אחד, אי-אפשר לבוא בטענה שזה נושא חדש.

היו"ר ס. ארנא:

אם כך, איך יהיה לעודד את הענין בוועדת המסנה.

ב. אזוביה:

הייתי מציע שלא להעביר את החוק אשר לפנינו לוועדת המסנה. זה דבר שמוסרים עליו שהוא

דחוף.

ס. בגין:

אולי נקים ועדת מסנה מיוחדת בת שלושה חברים לחוק הזה.

הוחלט:

לבקש ממשרד המשפטים להביא לישיבת הוועדה בשבוע הבא הצעה פנוסחת בהתחשב עם הדיון שהיה בוועדה בענין זה.

2. חוקי היסוד (הכנסת).

סעיף 31.

ס. בגין:

אני רוצה להביע ספק אם יש לקסוד את רשות ההתפטרות שהיא טבעית, במיזו שהיא צורה של הגטתה. מבחנו נותנים לחבר הכנסת רשות להתפטר, אבל מבבילים זאת: רק בכתב. אין זה הגיוני.

לסיפא של הסעיף: נראה לי שש סכנה אם מבחנו מוסרים כי חבדותו של חבר הכנסת נפסקת לפחות הגטת כתב ההתפטרות. האם פירוש הדבר 24 שעות לאחר שהוא כתב אותו או 24 שעות לאחר שהוא הגיע ליו"ר הכנסת? צריך להבהיר זאת.

ד. בר-רב-האלי:

כוונת הסעיף לפנוע את התפטרות סמיטהו יגיש במקום חבר הכנסת את התפטרותו. צריך אולי להבהיר זאת. הניסוח הזה אינו עונה על הבעיה שרצינו לפתור אותה בסניסחנו את הסעיף, שלא יוגשו ככתבי התפטרות על-ידי מרכז הסיעה בשם החבר.

י. בר-יהודה:

לדעתי, צדק חבר הכנסת בגיין בהערוצ
השניה, אבל לא ברטשובה. בכדי שנוכל לציין
איזה שמו דבר כתאריך קובע, אנחנו צריכים לקבוע באיזה מופן ולמי
הוגשה ההתפטרות. האם לא נכון יהיה אם נכתוב כי חברותו בכנסת נפסקת
למחרת התאריך שחבר הכנסת ציין בטכתב התפטרותו? בזה אנחנו מוסרליה גם
שהוא צריך לציין את התאריך, ופירוש הדבר שאם הזכתב היה מקודם
והתאריך צוין על-ידי מישהו אחר - זה זיוף.

אני כוכן לקבל גם שהאברות נפסקת באותו
התאריך שאנו כותב. איבני פציע שזה יהיה למחרת כדי לאפשר לחבר הכנסת
להתחרט, מלא כדי שלא לפגוע בזכויותיו של חבר הכנסת
החדש, אשר טן הרגע שנפסקת חברותו של הכתפטר, בעטה לחבר כנסת, ואז
שיבוי בענין זה פוגע בו.

ז. נרהמטיג:

אני פציע לקבל את הצעת ס. בגיין להפריד
בין העקרון ובין הפרוצדורה ולכתוב בפספט
אחד: חבר הכנסת רטאי להתפטר, ובפספט שני: ההתפטרות תישמה על-ידי
הגשת כתב ההתפטרות.

החלק השני של הסעיף אינו ברור. אם
חבר כנסת מסר את הטכתב במוקד, ואם אח"כ בערכת הצבעה בכנסת,
פירוש הדבר שהוא יכול להסתתף בהצבעה ולהכריע בה, בעת שלמחרת הוא
כבר אינו חבר הכנסת. הדבר מוזר מאוד גם מבחינה איגורית וגם מבחינה
חוקית. בעיקר כאשר יוטב ראש הכנסת אינו יכול שלא לקבל את
ההתפטרות, ואיבני יודע אם לא יוכל אז מישהו לפנות לבית-הדין הגבוה
לצדק בקטר עם החלטת הכנסת שנתקבלה על-ידי חבר כנסת שהתפטר.
(ח. כהנ: זה אפשר רק בהצבעה שפית.) הפתרון לבעיה הזאת הוא בכך
שחברותו נפסקת עם הגשת כתב ההתפטרות. ברור שבפקרה שהחתימה לפ היתה
סלו, פירוש הדבר שלא היה כלל כתב התפטרות. אפשר גם להגיד שחברותו
נפסקת כאשר אישר יו"ר הכנסת שקיבל את כתב ההתפטרות, לא כדי לתת רווח
זמן מלא בתור תנאי.

א. ידין:

אני תוסך בהצעה לחלק את החלק הראשון
של הסעיף, ולקבוע בפספט נפרד את העיקרון
ובפספט נפרד את הפרוצדורה.

מה שנוגע לחלק השני של הסעיף, אחרי מה
שמעתי אני מסוכנע שהוא צריך להיות כפי שהוא פנוסח כאן. קודה-כל,
אם מדובר על תאריך, אי-אפשר לדעת מה יהיה אם לא יהיה כתוב תאריך;
שנית, איבני חוטב שאריך לאפשר לחבר הכנסת להגיש כתב התפטרות על
תאריך שיהיה בעוד שלושה חדשים, כדי להגיד בכך: אבל בסך שלושה
חדשים אתם יכולים לנסות לשכנע אותי. אפשר היה להגיד שהחברות נפסקת
עם הגשת כתב ההתפטרות, אבל אז צריך לבדוק באיזו שעה הוגש כתב
ההתפטרות, כי מולי אח"כ הוא כבר אינו יכול להצביע. לעומת זאת, אם
מוטרלים: למחרת, פירוש הדבר: למחרת הגשת כתב ההתפטרות. זה ברור.
חברותו בכנסת נפסקת ברגע הראשון של היום שבא אחרי היום שבו הוגש
כתב ההתפטרות.

אטנם בסאר ספק אם פירוש הדבר שעד
אז יכול חבר הכנסת לקחת את התפטרותו בחזרה. על כך צריך לענות בבירור.

היו"ר ס. ארנא:

מה פיקוס "הגשת טכתב".

א. ידין:

פירוש הדבר שזה צריך להגיע ליו"ר הכנסת.
צריך לספור לו אותו או טתו כזה.

היו"ר ס. ארנא:

ואם הוא שולח טכתב טחו"ל?

24.11.54

חוקי היסוד (הכנסת)

א. ידיו: ההתפטרות אינה מוגשת עד שהיא מגיעה

לידיו של היו"ר. אם יש בכך ספק,

צריך להבהיר זאת: כשכתב ההתפטרות מגיע לידיו של יו"ר הכנסת.

י. בר-יהודה: לידיו של היו"ר - זה לא טוב. טוב:

לפטרדו.

ז. ורהפטיג: אני מציע להוסיף: "אם לא נוטל בינתיים

כתב ההתפטרות על-ידי הכנסת."

ד. בר-רב-המי:

הענין של 24 שעות אינו פותר את הבעיה.

צריך להחליט אם רוצים לאפשר לאחד הכנסת

להתחרט במקרה כזה. זה יכול להיות ביום ד', כשכבר אין מיש בכנסת, ואז

יום אחד אינו מספיק. אם אנחנו רוצים להיות נוקטים בענין זה - ואני

חושב שאין לנו ברירה נחמדה - כי אז תמדיך הגשת הסכתב צריך להיות פחייב.

אין מסתקים מסחק "ברוגז" בהתפטרות מן המוסד העליון של המדינה.

ט. בגין:

אינני יודע מדוע אנחנו מתחלחלים

בהתפטרות של שינוי דעה. אינני חושב שזה

רצוי, אבל לא צריך להיבהל מכבוד. אם שר בטפסלה כתפטר, מאי בכנסת

התפטרותו לתקפה? כמכביאים זאת לכנסת. יש אפשרות כזאת גם לגבי חבר

הכנסת, שאברותו נפסקת עם הודעת היו"ר על כך שעל בכת הכנסת. זה שינוי

בהרכבה של הכנסת. והרי גם שר מטכנעיים שלם להתפטר. אינני רואה פגם

בכך לכבודה של הכנסת. חברותו של חבר הכנסת נפסקת ביום בו פורסם על

הפסקת חברותו.

יש אפשרות תיאורטית טובה: חברותו

של חבר הכנסת נפסקת ברגע שכתב ההתפטרות מגיע למי שהוא נשלח. לא

גם בטענות שהחברות תיפסק ברגע שהוא כותב את הסכתב. ואם הוא נכנס

בחול?

פ. רוזן: מדוע לא לומר פשוט: ביום בו כתב

ההתפטרות מגיע למזכירות הכנסת.

ט. בגין: זוהי האפשרות השניה.

ע. איכילוב: הגעת חבר הכנסת בגין בדבר הודעה בכנסת

בראית לי. אבל האם אי-אפשר שלם לכתוב

על כך שום דבר בסעיף 31, ולהוסיף בסוף סעיף 32: "יו"ר הכנסת יפרסם

הודעה על כך ברטומות" על-ידי כך אנחנו סתעלטים מן האפשרות של הטענה

על חבר הכנסת והתחרטות, מבלי לכתוב זאת בחוק.

אני מציע להכניס בהירות מוחלטת בענין

של הגשת כתב ההתפטרות.

ב. מזגיה:

כשא שחבר הכנסת נכנס לכנסת על-ידי

פירסום ברבים, כך יציאתו צריכה להיות

על-ידי פירסום ברבים. אין להעלות על הדעת שהתפטרותו של חבר הכנסת

תהיה באינעה. הפסקת חברותו מותנית בכך שיהיה ידוע ברבים שהוא

התפטר. על כך צריכה להיכסר הודעה שעל בכת הכנסת על-ידי יו"ר הכנסת.

כל הדרכים האחרות מביאות אותנו לא רק לקושי של אי-אפשרות לשכנע

את החבר שלא גם לאי-אפשרות לקבוע את התמדיך המדויק. הדבר תלוי כבר

בחוממת שמועל הסכתב במזכירות הכנסת, כשהוא התקבל. אין זה באה לענין

הפסקת חברות בכנסת.

ד. סנה:

מין זה ענינה של הכנסת ולא של ועדת החוקה להטפיע על חברי הכנסת את עליהם להתפטר או שאין עליהם להתפטר. זה ענין בין חבר הכנסת ובין אותו חבר ציבורי, מפלגה או סיעה פרלמנטארי, שאתו הוא קשור. ברצף שהוא מסר את כתב ההתפטרות לנשיאות הכנסת או למזכירות הכנסת - נעשה אקט משפטי, ואין מבחנו צריכים להיכנס לגורמים אשר הביאו לכך. כל ההצעות שהועלו כדי לאפשר חרטה, זה רק יקל על מעשי-פזיזות בהגשת התפטרות.

ההצעה לעשות זאת על-ידי מטירת הודעה

בכנסת נותנת ליו"ר הכנסת סמכות. ההודעה יכולה להיפטר אחרי וודשיים. זה יכול להיות בזמן פגרה. על-ידי כך נותניה אפשרות ליו"ר הכנסת לנהוג אחרת במקרה אחד, ואחרת במקרה שני. על-ידי כך מאפשרים ליו"ר הכנסת לעשות הכל כדי שההתפטרות לא תגיע לכלל מימוש, ובמקרה אחר - כדי שהחרטה לא תגיע לכלל מימוש.

לדעתי, צריך לנסח זאת בערך כך: קיבל

יו"ר הכנסת כתב התפטרות, יודיע על כך בהתחלת הישיבה הראשונה של הכנסת ויפרסם זאת בגליון הראשון של הרשומות. כן צריך להגביל את יו"ר הכנסת בפועל קצר בכל האפשר של הודעה לסטלם הסקום.

פ. רחוב:

צריך לפנוע בכל מחיר שהגשת כתבי

התפטרות תספס ומצעי לחץ פוליטי על סיעה או על אנשיה שחבר הכנסת אולי רב אתם וכו'. זה טוריד את כבוד החברות בכנסת. כתיבת הכתב צריכה לסגור בפני חבר הכנסת את הדרך באזורה.

עמדנו בפני השאלה הזאת גם כאשר ניסחנו

חוק היסוד (הממשלה) ואמרנו אותו הדבר ביחס לחבר הממשלה. נדמה לי כי באו חוק אמרנו בפירוש שהוא איננו יכול לחזור בו מהתפטרותו. מכיון שהיו לנו נסיונות רבים בענין זה.

מינני שתנגד שיהיה פירסום, אבל לפירסום

צריך להיות מופי דקלרטיבי. ההתפטרות צריכה להיכנס לתוקף למחרת הגשתה. אז יחשבו חברי הכנסת היטב לפני שיעשו זאת.

י. בר-יהודה:

אי-הבהירות לגבי הרגע בו חדל חבר

הכנסת להיות בעל זכויות להצביע בכנסת וכו', יכול להביא לתוצאות אשר עליהן צריך חבר הכנסת ודהפטיג. לכן רק הביטוח של "למחרת" אינו מספיק. כל מקום לספיקות.

לא הייתי רוצה שנאפשר ליו"ר הכנסת

להתייחס באופן טובה לחברי כנסת שונים. לא צריך להעמיד אותו במצב כזה, שהוא יהיה פוחד להיכשל.

בדבר אחד צריך לשנות והוא לא בענין

הגשת כתב ההתפטרות אלא בענין קבלתו. אני יכול להסכים להצעתו של י"ר המשפטים שתימסר על כך הודעה בכנסת. אם לאו, צריך להוסיף במסעיף 32 משפט האומר כי כאשר מודיעים על כניסתו של חבר כנסת חדש, מודיעים גם על צאתו של חבר הכנסת שהתפטר. הפירסום צריך להיות, אבל הוא אינו קובע את התאריך.

לשם מה אני מציע שיהיה רוח זמן בין

הגשת ההתפטרות ובין גמר כהונתו של חבר הכנסת? כשאומר "בישיבה הקרובה", זה יכול להיות ענין של רגעים. אבל רוצה שבכל זאת יהיו כמה שעות. לפני שאתם מבחנו קובעים כי אין תוקף לאתימת חבר הכנסת "בלגון", פירוש הדבר שאתם לא חבר הכנסת עצמו כתב את המכתב, הוא פטול. ואם כך, צריך לאפשר להתקשר עם האיש ולוודא זאת, כדי שלא יודיעו לחבר הכנסת החדש שהוא כבר חבר כנסת, ואם כן יתברר שזה זיוף. כלומר, אני רוצה לאפשר לבדוק את הדבר.

נדמה לי כי כל נוסח האומר: "קיבל

היו"ר... - יודיע" קובע שאין היו"ר יכול שלא להודיע. ואני בעד זה.

ע. איכילוב:

אם נבהג לפי השיטה הנוקשה, הרי במקרה שהתפטרו הגיש בעצמו את כתב ההתפטרות; אינה מתעוררת שאלה, ואין זה סבבה אם זה 24 שעות לאחר זמנו או לאו. אך במקרה שיש ספק אם הוא עצמו שלח את כתב ההתפטרות, אינני יודע אם ירש אותו הספיק.

ד. בר-רב-המשל:

אולי נכתוב: "הוא עצמו יגיש".

ה. קהן:

יכול לקרות שהוא חולה ושולח מישהו אחר לשלוח את הכתב.

ו. בגין:

אני מציע כי במקרה שהתפטרו נשלח בכתב ולא נמסרת על-ידו בפישרין, חתימתו צריכה להיות מאושרת על-ידי נוטריון.

ז. בר-יהודה:

אני מציע: "חבר הכנסת יגיש את התפטרותו בכתב בחתימת ידו ובציון תאריך הגשתו". זה מוסר שם לא הוא סללם בכתב ידו את התאריך, הסכתב סזויף.

ח. ירמיהו:

בעיית בדיקת החתימה אינה שייכת לפד הפטרילי, לשאלה אני ההתפטרות מקבלת תוקף, אם כתב ההתפטרות היה בסדר, חברותו בכנסת נפטקת לאחרת ההגשה, גם אם בדיקת המיסוך תיגמר כעד ר ימים סטפר או שבועות סטפר.

דומני שאנחנו יכולים להתמקד בנוסח זה: "חבר הכנסת רשאי להתפטר סכהונתו. ההתפטרות תהיה על-ידי כתב התפטרות שחבר הכנסת הגיש הוא עצמו ליו"ר הכנסת. חברותו בכנסת נפטקת לאחרת הגיע כתב ההתפטרות ליו"ר הכנסת". ההודעה על כך בכנסת היא ענין לאחר.

ט. רוזן:

אני רוצה להזכיר לחברי הוועדה את אשר קבע חוק הבחירות לכנסת השניה, סעיף 43. (קריאת הסעיף). בסוף הסעיף באות גם השליש: "כתב התפטרות מוקדם - פסו

י. טנה:

אולי במקום "מגיש הוא בעצמו" - "מעביר הוא בעצמו". כי אדם יכול להיות רחוק למיטתו.

יא. בר-יהודה:

אני מציע להוסיף כאן את מה שיש בחוק הבחירות: "כתב התפטרות מוקדם - פסול".

יב. ארנס:

נבקש מטשרד המשפטים להכין לישיבה הבאה נוסח שישייה סותאם לדעות שהובעו כאן, ובעקבות נוסח סעיף 43 של חוק הבחירות לכנסת השניה.